

Mladi junaki.

5. Kaj bi ti storil?

Bb preganjanju kristjanov na Kitajskem je vprašal neki mašnik šestletnega otroka: »Kaj bi storil ti, ko bi te cesarski vojaki vprašali, katere vere si?« — »Jaz bi kar naravnost odgovoril, da sem kristjan,« odgovori otrok brez obotavljanja.

»Potem te bodo pa umorili,« nadaljuje duhovnik.

»O, odgovori navdušeno otrok.« Naj le store to, jaz bom pa naredil tako-le.« In pri teh besedah poklekne, sklene pobožno roke, skloni glavo nekoliko naprej, kakor bi jo hotel ponuditi krvniku, naj jo odseka. — »Kaj boš pa potem rekel, ko bi ti hoteli glavo odsekati?« vpraša zopet mašnik.

Otrok umolkne, in ker misli, da bi moral v tem slučaju kaj reči, kar še zdaj ne ve, mu gre skoraj na jok. Potem pa vendar izpregovori in reče: »Zmeraj bom klical imeni Jezus in Marija, dokler mi ne bodo odrezali vratu in ne bom mogel več govoriti. Če pa moram še kaj drugega reči, pa prosim, da me naučite.«

Kaj bi pa ti storil, ko bi prišlo do tako resnega vprašanja? Ali bi bil tudi pripravljen, radovoljno dati svoje življenje za ljubega Jezusa?

6. Junaška postrežba.

Neki osemletni deček na Kitajskem je imel jako ubožne starše, pa jim je izkušal ustreči in veselje napravljati, kjer je le mogel. V oni deželi so v poletnem času silno nadležni veliki komarji, ki v velikem številu tudi v hiše silijo. Ta deček se je trudil, da bi nasilne komarje odpodil od staršev, ko so spali. Pa ves trud je bil zastonj; ni jih mogel odgnati. Slednjič pa si izmisli tole: vsede se prav blizu spečih staršev poleg postelje, in se tako nastavi komarjem, da bi njega opikali in ne staršev. Rekel je: »Ko se bodo napili moje krvi, bodo starše v miru pustili.«

»Mana.«